

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria XVI. Possumus in meritis crescere, defectus divinæ laudis, in, &
pro omnibus creaturis, supplendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

minem cuiusvis Creaturae notitiam, potentiam, a-
 ctum, passionem, affectum, circumstantiam, capa-
 citatem, atomum meam esse, & re ipsa quoad pos-
 sum plenam Voluntate, meam, & me illam, & illam
 vicissim me facio: omnesque illas in unum me com-
 plector, & sic me in omnibus, omnes in me, pro me:
 pro omnibus, in tuum summe plenum, plene summum,
 omnimodo tibi debitum, creaturaeque possibilem, a-
 morem, cultum, dignificationem, voluntatis Tuae,
 omnem gustum atque expletionem per omnes atomos
 & momenta, per omnes naturae Gratiaque ordines
 & gradus, exerceo, expendo, exhaurio, do, dono,
 dedico, offero, sacrifico, holocaustifico, annibilo, se-
 mel pro semper, & pro omni aeternitate, in unione
 meritorum JESU Christi, & Pretiosissima ejus Pa-
 rentis, Sanctorumque omnium. Amen.

Vim, fructum, usum Industriae hujus com-
 mendare intelligentibus Dei sensum, nihil attinet:
 unctio enim Dei sola, omnium persuasionum &
 persuasorum loco est. Et talium sensus non ex
 persuasibilibus ac d'ctis Humanæ Sapientiae ver-
 bis discitur, juxta illud Christi Domini Joan. 7.
*Si quis voluerit voluntatem ejus facere, cognoscat de
 doctrinâ meâ, utrum ex Deo sit.* Quæ verba in o-
 mnibus tam præmissis quàm secuturis Industrias,
 immò in omnî vitâ spirituali locum habent.

INDUSTRIA XVI.

*Possumus in meritis crescere, defectus divini
 Laudis, in, & pro omnibus Creaturis
 supplendo.*

119. **N**emo dubitat, à Creaturis omnibus, quan-
 tumlibet Dei Gloriam condita sint, immò quan-

quantumlibet etiam in Dei laudem Sponte suâ
 pleræque earum conversæ sint; plurima tamen
 omitti ac negligi, ac imperfectius committi,
 quam dignum sit, illâ Dei laudabilitate, quæ
 Deo inest, & quam exigit illud debitum, quod
 omni creaturæ ad Deum exaltandum incumbit.
 Atque hæc in Deo laudando imperfectio, ac de-
 fectuositas, non tantum provenit ex immensi-
 tate laudabilitatis Dei, nec tantum ex limitatio-
 ne substantiæ ac facilitatis cujusvis creaturæ, sed
 etiam ex incapacitate vel naturæ, ut in irratio-
 nalibus, vel status, ut in damnatis, & insuper
 etiam ex ignorantia, negligentia, fragilitate, inad-
 vertentiâ, ut in hominibus adhuc in hâc vitâ, de-
 gentibus.

Ex quo sequitur, nulli quoque dubium esse
 debere, quin Deus quotidie innumera patiatur
 detrimenta laudis suæ, ex quibus corda aman-
 tum Deum, non possunt non cruciari. Et quia
 homo ita conditus est, ut pro omnibus irratio-
 nalibus creaturis, Deum agnoscat, amet, & lau-
 det, ob idque à creaturis obsequium & subje-
 ctionem servilem ac jumentalem habeat; rur-
 sumque ita omnis homo conditus est, ut cum
 omni creatura, ac præcipuè cum rationali, sit
 quadam Caritate & communiione conjunctus;
 ut bona Creaturarum omnium; sint bona
 eius, & damna omnium sint damna uniuscu-
 juslibet, & debita omnium sint debita uniuscu-
 jusque, & negligentia atque culpa; & ab offi-
 cio defectiones omnium sint uniuscujusque par-
 ticularis; perinde, ac in corpore humano vide-
 mus accidere; inde efficitur unumquemque
 omnem debere sollicitum esse proinde pro

V.P. Druzb. Op. IV.

H

omni-

120.

omnibus creaturis, atque pro seipso uno, ne desint officio suo in laudando Deo: quod si desint ob aliquam prædictarum causarum, tum consequens est incumbere homini cuilibet particulari ex Caritate communi, & ex prædictis rationibus atque obligationibus officium & conatum, supplendi omnes omnium Creaturarum in Deo laudando, amando, colendo, adorando, timendo, appetendo, appretiando, imitando, gratiarum actionibus recolendo &c. negligentias, ex quâcunque causâ provenientes. Idq; tum, ut Deus saltem in aliqua creaturarum habeat quoad fieri potest, plenam laudem suam, tum ut omnis creaturarum populus in multis à debito Deum laudandi deficiens, saltem in quâpiam sui parte; in aliquo, inquam, (vel aliquibus) suo individuo, impendat Deo laudem quam debet, ea plenitudine & integritate, qua debet, juxta fragilis creaturæ possibilitatem.

121.

In quo genere quia primas duxit & ducit Sanctissima Christi humanitas, postea Pretiosissima Parens MARIA, tum beati, jam in Cælo regnantes ducunt: ex parte quoque Justi in hac vita degentes, potissimum excellentes Sancti, etiam hoc ipso officio funguntur: ideo illis creaturæ omnes, plurimum debent: sicut è contra damnati, Dæmones atque homines, & in peccatis hærentes, plurimum malitiosi in omnem creaturam sunt, ideoque etiam exosi omnibus creaturis meritò sunt. Justi igitur viri, non tantum possunt, sed etiam debent (juxta jam dicta) hac Industria uti, ut Deum omnium Dominum & summum summèque bonum laudent pro omni reliqua creaturâ; atque defectus omnium aliarum

nam creaturarum, quos committunt in Dei laude, committunt, inquam, siue perpetratiōe actuum Deo displicitorum, siue omisiōe actuum Deo placitorum, siue bonorum actuum imperfectione multiplici, ipsi suis actibus, & conatibus, & perfectionibus actualibus, tum totius vitæ suæ reliquæ, tum præcipuè ex proposito ad hunc supplendi finem actis, Deoque pro Creaturâ omni oblatis, supplere atque lacunas omnes, & vales ad implere.

Atque ex hoc fonte, Sancti viri (ut exempla tam Sacrarum Scripturarum, quam alia satis docent,) Deum non tantum pro se privatim, sed pro omni & simul cum omni omnino creaturâ, laudare, benedicere, magnificare, timere, adorare, & quovis alio venerationis officio profecti sunt soliti, ut videre est in tot psalmis, canticis, orationibusque Sanctorum virorum. Quare quisquis veritatis hujus jam expositæ vim agnoscit, & huic obligationi studiosè ac piè satisfacere volet, hanc Industriâ utatur. 1. Ut se creaturam, & omnibus aliis Creaturis, communiōne connexum agnoscat. 2. Ut agnoscat se in Dei laudem plenam cum omnibus creaturis conditum. 3. Ut agnoscat, à se & ab aliis plurimâ negligi in Dei laudè si v. g. adverterit ad damnatos, ad gentiles, ad Hæreticos, ad peccatores, ad rudes, ad infantes, ad tot negligentes & tepidos, ad tot irracionales, & usu rationis destitutos, ad tot etiam Sanctissimos quandoque deficientes, oriantes, distractos, dormientes &c. 4. Ut agnoscat se obligari quodammodo ad creaturam Dei laudum defectus supplendos. 5. Ut defectus suppleat re ipsâ, raptus Caritate Dei,

& Caritate creaturarum omnium, Deo ita obligatarum, & non satisficientium: suppleat verò actibus & passionibus, quibus maximè & commodissimè poterit, extendendo eos ad omnes creaturas, & earum obligationes extendendo ad intensiones Heroicas, & tales; quæ omnium creaturarum conatum & debitum exequent, ornando eas & imbuendo humiliatione sui meritis JESU Christi, gratiis Præciosissimæ Parentis & Sanctorum, omnibus miserationibus divinis &c. hac vel simili Praxi.

123.

Agnosco DEUS meus, infinite, plurima in laude Tui, Tibi à me & ab omnibus creaturis debita, deperire, malitiã, ignorantia, fragilitate, imprudentia, defectuositate nostrã. Cupio mi DEVS sup- plere, & re ipsã quoad possum; suppleo defectus istos omnes nostros, Amore tui, estimatione, & dignificatione presenti actuali, quã te Deum nostrum, omne bonum nostrum Amo & superamo, dignifico, & superdignifico, adoro & superadoro, cupio & supercupio, laudo & superlaudo secundum totam Amabilitatem tuam at amativitatem nostram, secundum totam Dignificabilitatem tuam, & dignificativitatem nostram secundum totam adorabilitatem Tuam & adorativitatem nostram, secundum totam concupiscibilitatem tuam, & concupiscitivitatem nostram, secundum totam Laudabilitatem tuam, & laudativitatem nostram, secundum omne quod debetur & quod debemus Tibi, possibileque est nobis, & tu dignus es: ut ita Tibi Deo meo, & nostro, sit Laus plena, sit gloria perfecta, sit exaltatio pro nostro populo, in majori quàm unquam fervore, atomice, & in sanguinis, meritorum, conversationis JESU Chri-

mi, Pretiosissimæ Parentis, Beatorumque omnium, Amen.

Hujus Praxis aliquas voces, Inferiores Industriæ explicabunt. Nunc tantum addo, utilem esse hanc jam explicatam Industriam, & in praxi saltem quolibet vesperi usurpandam. Aptissimum etiam esse SS. Missæ Sacrificium ad hunc supplementum usum, nemo dubitare debet. Suaderem etiam viris Spiritualibus, ut familiare sibi hoc Deum laudandi, amandi, adorandi, timendi &c. tam pro se, quàm pro omnibus creaturis etiam individuis facerent, itemque tam suos, quàm earum defectus quoscunque, actibus suis supplendi (in qua re, nullâ fatigatione opus est) aut etiam passionibus quarumcunque potentiarum animi & corporis, Rationalis & superioris Voluntatis, eas actibus, Jesuque Christi meritis imbuendo, & dignificando, atque intendendo.

124.

Hujus jam explicatæ Industriæ inter alios hic & fructus & finis erit; quòd hac suppletionem hujus suppletionis conatu, homo spiritualis per meritis ditabit animam suam apud Deum, etque gradibus augebit Caritatem &c. suam, quot creaturarum, quotque defectus ac omissiones & imperfectiones supplebit. quod quidem, nemo est, qui non videat esse longè maximum atque copiosissimum.

125.

Hæc Industria duplici à nobis Spiritu & officio exerceri potest. Aliquando enim possumus supplere pro omnibus creaturistamquam ex debito pro eis, & per respectum communitatis, tamquam cum eis habemus: aliquando vero non per respectum debiti earum, sed tantummodo pro eis & cum eis in earum personâ, earum affectu,

126.

H 2

cum

cum earum comitatu, nihil attendendo ad hoc, quod illæ debeant, quod negligant &c.

127.

Similiter hæc Industria potest variè fieri, pro varietate Specificorum debitorum in Creaturis existentium. multa enim debita cum sint in Creaturis erga Deum, in multis etiam possunt deficere, & in multis pro eis possunt supplere. Debent creaturæ v. g. amorem, laudem, adorationem, gratitudinem, sacrificium, desiderium, satisfactionem, admirationem &c. omnia ista debita homo spiritualis pro creaturis potest debetque supplere, nunc simul omnia, nunc distinctè singula, nunc hæc, nunc illa. Potest autem hæc suppletio fieri non tantum operibus ex proposito ad hanc suppletionem inventis, sed etiam quotidianis ac solitis, dumtaxat in hunc finem supplendi directis & ordinatis: quod ideo notavi, ne quis gravius id esse putet, quam revera est. Oratione quotidianâ, Sacro, Horarum Canonicis, mortificatione corporis consuetâ, potest hoc supplementum fieri. Quo quis actu quasi pro se Deum amat, laudat, adorat; quo actu pro suis propriis gratias, gratias agit Deo; eodem actu, eadem passione potest facere satis, agere gratias, adorare Deum, & pro omnibus Creaturis id debentibus, id negligentibus, præstare Deo, dummodo extensio fiat per actum

Voluntatis, quo nihil facilius
& citius absolvi
potest.

INDU